

Transportminister Lars Barfoed
Transportministeriet
Frederiksholms kanal 27F
1220 København K.

Kopi til Folketingets Trafikudvalg ved dets sekretær
Aicha Esdam, Aicha.Esdam@ft.dk

København, den 4. marts 2008

Vedr.: stationsplacering/stationsudformning i den bycentrale del af metrocityringen

Landsforeningen retter henvendelse til ministeren foranlediget af en stigende bekymring blandt foreningens medlemmer over placering og udformning af metrostationer på metrocityringen.

Foreningen er opmærksom på, at ministeren har modtaget indstilling fra Københavns Kommune, således som den er vedtaget af Borgerrepræsentationen, og at den nu afventer ministerens endelige godkendelse. Det er således 11te time, men før ministeren har offentliggjort sin godkendelse, er klokken jo ikke faldet i slag.

Foreningen har ved sit bestyrelsesmedlem, Per Godtfredsen, den 3/3 2009 været til møde med den administrerende direktør for metroselskabet I/S, Anne-Grethe Foss, som gennemgik sagens forløb og forklarede om baggrunden for placeringerne. Det fremgik, at der ikke var mulighed for at flytte på stationer eller adgangsveje ved Kongens Nytorv og på Rådhuspladsen. Det oplystes også, at borgergrupper – eller borgergruppen – ved Gammel Strand havde fået ændret ikke uvæsentligt i udformning, og at man således tilsyneladende havde strakt sig så langt man kunne. På mødet samlede interessen sig mere og mere om stationen ved Frederiks Kirke, Marmorkirken, hvor der blandt vore medlemmer især er bekymring for det æstetiske resultat. Frederiks Kirke er – som en del af Frederiksstaden – efter indstilling af kulturministeren optaget på UNESCOs tentativliste.

Derved forstærkes Foreningens bekymring, som deles af en borgergruppe ved Marmorkirken, af kirkens præst og kirkemyndighederne og af Foreningen til Gamle Bygningers Bevaring. En del af bekymringerne hos disse går på risikoen for kirken, herunder specielt dens kuppel og dens fundament (hvilket næppe kan adskilles), men vi tør på nuværende tidspunkt med den korte tid, vi har haft til at sætte os ind i tingene ikke inddrage dette spørgsmål. Vi er bekymrede, men vi har ikke fornøden viden til at tage spørgsmålet op for nærværende.

Derimod er vi kvalificerede til at tage stilling til spørgsmål om bevaring af det særlige kulturmiljø omkring Marmorkirken, der er helt unikt både i dansk og international sammenhæng, og som efter vor opfattelse helt burde forskånes for en station. Et sådant skridt vil, som vi har forstået det, muligvis kræve en lovændring, og således i hvert fald en udskydelse af ministerens afgørelse. Vi vil derfor opfordre ministeren til at udskyde sin afgørelse af spørgsmålet om placering af en metrostation på strækningen Kongens Nytorv – Østerport til nærmere undersøgelser er foretaget omkring de to alternativer, der synes at være i spil, nemlig Kvæsthusbroen og Borgergade/Klerkegade/Sølvgadeløsningen.

Det er vort primære ønske.

Subsidiært mener vi at den oprindelige løsning med en nedgang i Realeas planlagte hus på grunden "Tietgens Ærgrelse" bør anvendes, såfremt ministeren ikke ønsker – eller har politiske muligheder for – at få gennemført en lovbestemt flytning.

Den administrerende direktør for Metroselskabet, Anne-Grethe Foss, oplyste, at en sådan løsning var mulig, blot med nogle særlige sikkerhedsforanstaltninger omkring brand og flugtveje. På et orienteringsmøde med naboerne i mødesalen her i huset tirsdag den 24. februar om Tony Frettons hus meddelte den administrerende direktør for Realea, Peter Cederfeld – direkte adspurgt – at Metroselskabet havde meddelt, at en sådan løsning ikke var mulig af sikkerhedsmæssige årsager.

Det må betragtes som fatalt, hvis placeringen af en nedgang til metrostationen ved Marmorkirken bliver anbragt på kirkepladsen alene af den årsag, at den bedste løsning er fravalgt på grund af en misforståelse imellem de to selskaber.

Denne løsning er mulig både inden byggeriet er sat i gang og i eksisterende byggeri. Anne-Grethe Foss oplyste på mødet, at en sådan for omgivelserne fuldstændig skånsom løsning, var valgt ved Rådmandsmarken, hvor nedgangen befandt sig i en butik af kioskstørrelse. En sådan løsning – som også ville være mulig på den anden side af Store Kongensgade – ville friholde kirkepladsen for en skæmmende trappe og kunne formentlig også begrænse de tilhørende installationer som nødtrapper og elevator til gadeniveau på pladsen.

Det er blevet nævnt af tilhængere af en trappe midt i Frederiksgade, at den ikke vil ødelægge "aksen" i Frederiksstaden. Dette synspunkt kunne muligvis gøres gældende medens "Tietgens Ærgrelse" henlå med stenhuggerværksted, benzinstation og pølsevogn. Men nu, hvor den nordlige afslutning får en pendant i syd med Realeas nye hus, er der netop tale om et bykig, som bringer minder om de bedste arkitektoniske oplevelser i byer som Rom og Firenze. Her er noget at stå vagt om – og det kan gøres uden at fordyre metropolringen.

Det henstilles indtrængende til ministeren, at han vælger en af ovenstående skitserede løsninger eller i hvert fald udskyder beslutningen om placering/udformning af metrostation ved Marmorkirken, så spørgsmålene kan undersøges nærmere og i fornødent omfang forelægges kommunen. Ved samme lejlighed kunne man tage stilling til en anden udformning af trappen – hvis den fastholdes – så den ikke placeres midt i gaden, men deles, så man går ned fra fortovet og trapperne først mødes under jorden.

Vi benytter lejligheden til at bede om foretræde for Ministeren for at drøfte disse ting, og vi vil i den anledning tillade os at ringe Deres kontor op for en aftale. Det skal, forstår vi, foregå meget hurtigt.

Venlig hilsen

Per Godtfredsen, arkitekt m.m.a.
Medlem af bestyrelsen for Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur
Formand for foreningens fredningsudvalg

